

En lyrisk stafett

I denne lyriske stafetten vil vi at kolleger skal dele stemninger, tanker og assosiasjoner rundt et dikt som har betydd noe for dem, enten i arbeidet eller i livet ellers. Den som skriver får i oppdrag å utfordre en etterfølger. Slik kan mange kolleger få anledning til å ytre seg i lyrikkspalten. Velkommen og lykke til!

Tove Rutle – lagleder

Jeg takker Terje Næss for utfordringen, som jeg fikk mens jeg feiret min 70-års dag i Khao Lak i Thailand. Mine refleksjoner dernede har fått meg til å velge noen fragmenter fra den engelske dikteren William Blake (1757–1827). Han trodde at «sannheten» var å finne i selvransakelse, og ikke gjennom innpren-

ting av lærdom. Han er kjent for sine «Songs of Innocence» og «Songs of Experience». Men først litt om mitt opphold i Thailand og litt nøsting tilbake i tiden.

Thailand, smilets land, er mitt favorittferieland av flere grunner. En av dem er at livet mitt fikk en ny begynnelse her, etter at

Mens atombombene på Hiroshima og Nagasaki august 1945 reddet livet vårt, tok de et par hundretusen sivile liv. WWW.CLASS.UDHARJEDU

min familie ble gjenforent i Bangkok julen 1945. Min far hadde da tilbrakt tre og et halvt år som japansk krigsfange i Burma (nå Myanmar), hvor han var med oppføringen av «the death railway» og broen over Kwai. Min mor, mine to søsken og jeg hadde da tilbrakt tre og et halvt år i ulike japanske interneringsleirer på Java. Mitt første ekte minne (jeg var da fire og trekvart år) var fra en tur i sykkeldrosje med far og begge søsken til et lokalt marked: synet av knallgule maiskolber i friskt grønt løv står for meg fortsatt som et symbol på nytt liv.

Mens atombombene over Hiroshima og Nagasaki august 1945 reddet livet vårt, tok de et par hundretusen sivile liv. Under mitt opphold i Khao Lak ble Japan rammet av den verste katastrofen etter atombomben. Gleder for noen og sorg for andre går ofte hånd i hånd og er ulikt fordelt i verden. Khao Lak ble for øvrig hardest rammet av tsunamien i Thailand 26. desember 2004. Vi besøkte Ban Nam Khem Tsunami Memorial Park, finansiert av tyske ThyssenKrupp Group, ca 20 km nord for Khao Lak.

Jeg har vært heldig, og har ikke angret et sekund at vi valgte å bosette oss i Norge. Det ble 32 gode og spennende år som distrikts/kommunelege i Askvoll, seks interessante år som regionslege i Botswana i regi av NORAD, og tre år som leder for den Nordiske klinikken i Dar es Salaam i Tanzania. Som pensjonist har jeg for tiden en liten deltidstilling ved sykepleiehøgskolen i Førde, hvor jeg er emneansvarlig for undervisningen i forebyggende og helsefremmende arbeid, inkludert internasjonal helse.

Ved stranden i Khao Lak ble det mange tanker og refleksjoner om fortid og nåtid, altså den røde tråden i livet, om sårbarhet og resiliens og mye mer. Under oppholdet leste jeg den tankevekkende dialogen mellom filosofene Arne Næss og David Rothenberg i «Gjør det vondt å tenke?» Arne Næss svarer et klart «ja». Blake's diktning går for øvrig rett inn i Arne Næss sin økofilosofi. Blake evner å berøre oss ved å få poetiske strofer til å sammenfatte vesentlige sider ved vår tilværelse og verden – kosmos og mikrokosmos – rundt oss. Jeg har valgt følgende fire fragmenter fra hans «Auguries of Innocence» (gjengitt på motstående side):

Jeg velger å utfordre kollega Johan Nyhammer, som er kommunelege i Askvoll. Jeg har samarbeidet med ham ved Askvoll legesenter i mange år. Jeg vet at han er interessert i lyrikk og er sikker på at stafettspinnen er i gode hender.

Eelco Boonstra

Ban Nam Khem Tsunami Memorial Park
20 km nord for Khao Lak. Navnene til ofrene
er inngravert på flisene på minnemuren.

To see a world in a grain of sand
And a heaven in a wild flower
Hold infinity in the palm of your hand
And eternity in an hour

Every night and every morn
Some to misery are born
Every morn and every night
Some are born to sweet delight

Joy and woe are woven fine
A clothing for the soul divine
Under every grief and pine
Runs a joy with silken twine

The caterpillar on the leaf
Repeats to thee thy mother's grief
Kill not the moth nor butterfly
For the last judgement draweth nigh

